

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ.

Τήν 10.30 π.μ. ὥραν τῆς Δευτέρας, 14^{ης}/ 27^{ης} Μαρτίου 2017, ἐτελέσθη Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ὡς εὐχαριστία πρὸς τόν Πανάγαθον Θεόν ἡμῶν, τόν ἐνισχύσαντα τό ἔθνος ἡμῶν νά ἐλευθερωθῆ ἐκ Τουρκικῆς δουλείας τῶν τετρακοσίων ἐτῶν καί δέησις πρὸς τόν Θεόν διά τήν ἀνάπαυσιν τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων ἀδελφῶν καί πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί συνιερούργησαν Ἁγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς καί Ἱερομόναχοι, παρουσία τοῦ Γενικοῦ προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καί τῆ συμπροσευχῆ τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί τοῦ Ἑλληνορθόδοξου ποιμνίου.

Μετά τήν Δοξολογίαν ἠκολούθησεν ἡ ἄνοδος εἰς τά Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα προσεφώνησεν ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

Ἐξοχώτατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

κ. Χρήστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐπέτειος τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821 ἀποτελεῖ ὀρόσημον ὄχι μόνον εἰς τήν ἔνδοξον καί μακραίωνα ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ρωμηοσύνης ἀλλά καί τήν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος. Καί τοῦτο διότι τό χριστεπώνυμον ἔθνος τῶν Ἑλλήνων ἐμπνεόμενον ἀπό τάς ἀκαταλύτους ἀρχάς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Σταυρωθέντος καί Ἀναστάντος Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὐδ' ἐπί στιγμῆν ἐπτοήθη ἀπό τά δεινά τῆς Ὀθωμανικῆς δουλείας καί τυραννίας. Τούναντίον παρέμεινε πιστόν εἰς τήν ἐλπίδα τῆς ἀναστάσεως: Τῆς ἀναστάσεως, ἡ ὁποία εἶναι ἀρρήτως συνυφασμένη μέ τήν ἐλευθερίαν, τήν ὁποίαν ἐχάρισεν ἡ τοῦ Θεοῦ δημιουργική δύναμις εἰς τό θεοειδές αὐτοῦ πλάσμα τόν ἄνθρωπον, ὡς κηρύττει καί ὁ Θεῖος Παῦλος· «Ἕμεῖς γάρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί» (Γαλ. 5, 13).

Τῆς «ἐπ' ἐλευθερίᾳ ταύτης κλήσεως» ἀνεδείχθησαν οὐχί μόνον οἱ ἅγιοι μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί οἱ ἀγωνισταί τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Τοῦτο ἐξ ἄλλου μαρτυρεῖ καί τό γνωστόν σύνθημα τῆς ἐπαναστάσεως: «Διά τήν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τήν ἀγίαν καί τῆς πατρίδος τήν ἐλευθερίαν».

Γνήσιοι καί ἄδολοι ὑπηρεταί τοῦ ἀγῶνος ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἀνεδύθησαν μεταξύ ἄλλων αἱ μεγάλαι ἡγετικά καί ὄντως ἡρωϊκαί μορφαί τοῦ 1821, τοῦ Μητροπολίτου Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη, τοῦ Μακρυγιάννη ὡς καί μελῶν τῆς Ἁγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἀναφερόμεθα εἰς τὴν θυσιαστικὴν μέχρι αἵματος προσφορὰν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα τῶν μεγάλων τούτων προσωπικοτήτων, διότι ἡ σύγχρονος ἡμῶν ἐποχὴ βάλλεται ἀπὸ τὸ νοσηρὸν καὶ ἐλευθεριάζον πνεῦμα τῆς παγκοσμιοποιήσεως, τὸ ὁποῖον καὶ ἀντιστρατεύεται τὸ ἱερὸν παράγγελμα τοῦ πρωτομάρτυρος τῆς ἐλευθερίας Ρήγα Φεραίου, ἀπευθυνόμενον κυρίως εἰς τοὺς νέους: «Μὴ ἐλπίζετε εἰς ξένους καὶ υἱοὺς νενοθευμένους ἢ Ἑλλάς νὰ λυτρωθῆ...».

Ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἠρωϊκὸς ἀγὼν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως τοῦ '21 προβάλλει τὰς ἠθικὰς καὶ ἀνεξιτήλους ἀξίας, αἱ ὁποῖαι διακρίνουν τὴν μοναδικότητα τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Καὶ τοῦτο, διότι ἴδιον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ ἐν αὐτῷ ἐνοικοῦν πνεῦμα (2 Τιμ. 1, 14), δηλονότι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. «Τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ» (Ματθ. 16, 26) λέγει Κύριος.

Ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης, ὀλοθύμως καὶ χρεωστικῶς συμμετέχουσα εἰς τὴν ἐόρτιον ταύτην μνήμην τῆς ἐκ τῆς τέφρας παλλιγενεσίας τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καὶ ἔθνους ἡμῶν, σύσσωμος κατῆλθεν εἰς τὸν Πανίερὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν εἰς τὸν Σταυρωθέντα καὶ Ἀναστάντα Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἐπὶ τῇ προσγενομένῃ τῷ ἔθνει ἡμῶν θείᾳ εὐεργεσίᾳ. Ἔτι δέ ἱκετηρίους ἐντεύξεις καὶ δεήσεις προσήνεγκεν ὑπὲρ αἰωνίου ἀναπαύσεως, ἐν χώρᾳ ζώντων τῶν μακαρίων ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἠρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καὶ ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων πεσόντων καὶ μαρτυρικῶς ἀναιρεθέντων.

Ἡ ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία, καυχωμένη ἐν Κυρίῳ ἐπὶ τῇ συμβολῇ αὐτῆς ὡς καὶ τῇ συμμετοχῇ τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦτον ἀγῶνα ἀπὸ τὴν δουλείαν τοῦ κατακτητοῦ, καθηκόντως γεραίρει τὴν ἱεράν αὐτῶν μνήμην καὶ εὐγνωμόνως τιμᾷ τὸν νικητήριον θρίαμβον τῆς ἐθνεγεροσίας τοῦ 1821 διὰ τῆς σημερινῆς ἐορτῆς.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τὸ ποτήριον ἡμῶν εὐχαρίστως ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 25η Μαρτίου 1821!

Ζήτω τὸ εὐσεβὲς καὶ βασιλικὸν γένος τῶν Ρωμαίων!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικὴ ἡμῶν Ἀδελφότης!

Ἐν συνεχείᾳ προσεφώνησεν ὁ κ. Γενικὸς Πρόξενος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, Σεβαστοὶ Πατέρες, Κυρίες καὶ Κύριοι,

Γιορτάζουμε σήμερα την Εθνεγερσία του 1821. Με αἰσθημα εθνικῆς υπερηφάνειας θυμόμαστε την ενδοξότερη σελίδα της νεώτερης ιστορίας μας και τιμούμε εκείνους που με τη μεγαλειώδη ἐξέγερση τους, ἡ οποία ξεκίνησε την 25^η Μαρτίου 1821, ἔδωσαν τον ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα και κατόρθωσαν μέσα ἀπὸ μια μακρὰ και ἀνιση ἀναμέτρηση, γεμάτη θυσίες και ἀπερίγραπτα δεινὰ, να ἀποτινάξουν τον Οθωμανικό ζυγό, να θέσουν τέλος στους τέσσερις σκοτεινὺς αἰῶνες ξένης κυριαρχίας και να εξασφαλίσουν για τις γενεές που ἀκολουθήσαν το υπέρτατο

αγαθό της ελευθερίας.

Με το σημερινό εορτασμό οφείλουμε να θυμόμαστε τα στοιχεία εκείνα που κατέστησαν δυνατή την επιτυχία της Ελληνικής Επανάστασης και που παραμένουν πάντοτε επίκαιρα, και δη όταν η Πατρίδα αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και περιβάλλεται από παλαιούς και νέους κινδύνους: Τη σημασία της πίστης στον δίκαιο αγώνα που γεννά τόλμη και αποφασιστικότητα, ικανή να υπερβεί τα μεγαλύτερα εμπόδια, του ψυχικού σθένους που εξασφαλίζει την επιμονή και τις φυσικές αντοχές που είναι απαραίτητα εφόδια για κάθε μακρά και επίπονη προσπάθεια και, βέβαια, της εθνικής ομοψυχίας και της συσπείρωσης όλων των εθνικών δυνάμεων στην κοινή προσπάθεια.

Οφείλουμε να μη λησμονούμε ότι η εθνική εξέγερση του 1821 κατέστη δυνατή, διότι ο Ελληνισμός κατάφερε, μέσα στα μακρά και ζοφερά χρόνια της Τουρκοκρατίας, να διατηρήσει ακέραιη την ταυτότητα του, την εθνική του συνείδηση, τις αξίες του και τον πόθο του για ελευθερία. Σε τούτο, τον πλέον σημαντικό ρόλο διαδραμάτισε, ασφαλώς, η Εκκλησία που υπήρξε ο θεματοφύλακας των αξιών μας, διαφυλάσσοντας τη γλώσσα, τη χριστιανική Πίστη και την ελπίδα της Ανάστασης του Γένους. Χάρη σε αυτήν, η προσδοκία των Ρωμηών να απελευθερωθούν δεν τους εγκατέλειψε ποτέ.

Εξάλλου, πριν ακόμη φθάσει η στιγμή της Επανάστασης, άνθρωποι του κλήρου, όπως ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, κατέβαλαν άοκνες προσπάθειες να αφυπνίσουν συνειδήσεις με το παιδευτικό μήνυμα της εθνεγερσίας και συχνά πλήρωσαν, ως τίμημα, με τη ζωή τους. Όταν έφθασε η στιγμή της Επανάστασης, οι Έλληνες πολέμησαν τόσο για την Πατρίδα, όσο και για την Πίστη τους. Πλήθος ιερωμένων έδρασαν στα πεδία των μαχών και κατέβαλαν φόρο αίματος.

Ο ρόλος του Ελληνισμού της Διασποράς υπήρξε επίσης σημαντικός για την προετοιμασία, αλλά και τη θετική έκβαση της Επανάστασης. Οι φιλικοί, εκκινώντας από μεγάλα αστικά κέντρα της Ευρώπης, είχαν σημαντική συμμετοχή στους αρχικούς σχεδιασμούς, την οργάνωση και την υλική και οικονομική ενίσχυση της Επανάστασης, ενώ διανοούμενοι της ομογένειας μετέφεραν τις ιδέες του Διαφωτισμού και επέδειξαν τη συνάφεια τους για τον Ελληνισμό, δίδοντας σύγχρονο ιδεολογικό υπόβαθρο στον Αγώνα, εμπνέοντας τους Αγωνιστές και δίδοντας έκφραση στο πατριωτικό τους φρόνημα, ενώ ταυτόχρονα συνέβαλαν στην προβολή της Επανάστασης προς τη διεθνή κοινή γνώμη της εποχής και στην προώθηση του φιλελληνικού ρεύματος.

Η 25^η Μαρτίου 1821 παραμένει για όλους μας το θεμέλιο της εθνικής μας υπόστασης και ο κορυφαίος σταθμός της σύγχρονης ιστορίας του Γένους. Ο ηρωισμός, η αυταπάρνηση και η αποφασιστικότητα των Αγωνιστών της Επανάστασης να αποκτήσουν μια ελεύθερη, δίκαιη και δημοκρατική Πατρίδα, και δη εν μέσω μιας δυσμενέστατης διεθνούς συγκυρίας, μας εμπνέουν, αλλά ταυτόχρονα μας δεσμεύουν να φανούμε αντάξιοι τους και, όπως εκείνοι, να αρθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να συμπράξουμε όλοι για την υπέρβαση των εμποδίων, οσοδήποτε ανυπέρβλητα κι αν φαντάζονται. Οι απανταχού Έλληνες και δη εκείνοι της περιοχής των Αγίων Τόπων, προεξάρχουσας της γεραράς Σιωνίτιδος Εκκλησίας, αποτελούν πολύτιμη πηγή έμπνευσης και δύναμης σε αυτήν την προσπάθεια.

Η σημερινή εορτή, η επέτειος της εθνικής παλιγγενεσίας πρέπει να είναι πηγή ελπίδας και προσδοκίας ότι και οι δικές μας προσπάθειες να ξεπεραστεί η μακρά

οικονομική κρίση θα ευδοθεί. Οφείλουμε παράλληλα να αναλογιστούμε τό χρέος και την ευθύνη μας απέναντι στο Έθνος, ενθυμούμενοι τα λόγια του Στρατηγού Μακρυγιάννη ότι «είμαστε εις το 'εμείς' κι όχι εις το 'εγώ' ».

Ζήτω η 25^η Μαρτίου 1821!

Ζήτω η Ελλάδα!" .

Έπί τούτοις έληξεν ή τελετή διά τής άπονομής τιμής πρός τόν Μακαριώτατον.

Έκ τής Αρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/ugaCUS71jdE>

ngg_shortcode_0_placeholder" order_by="sortorder" order_direction="ASC"
returns="included" maximum_entity_count="500"]